

Finland Lucky Four 1200

Nye oplevelser, følgeskab og en uforglemmelig dag undervejs.

Baggrund

Da kalenderen for LRM brevetter i 2024 blev offentliggjort i slutningen af 2023, var der et løb der sprang i øjnene. For første gang (hvis man ser bort fra 2 ret lokale brevetter under coronatiden) ville der blive afviklet en LRM-brevet i Finland. Jeg har kun kørt gennem det nordligste Finland en enkelt gang på vej til Nordkap – uden at gøre stop undervejs.

Muligheden for at se et nyt land hvor hele 10% består af søer (ca. 188.000 i alt) og elve og derfor kaldes for ”de tusind søers land”, hvor to tredjedele er dækket af skov og kun 6% af arealet er opdyrket, måtte være en tur med naturen i højsædet.

Finland er en ung nation der reelt først fik sin selvstændighed i begyndelsen af 1917 efter den russiske revolution og efter på skift at have været underlagt Sverige og/eller Rusland i århundreder. Det gør en rejse – cykeltur – i Finland lidt historieløs hvor man kun finder få historiske monumenter mm.

Om dette er årsagen til at man i Finland taler et helt specielt sprog, der er totalt forskelligt fra de andre nordiske sprog eller i det hele taget minder om andre sprog, skal være usagt.....

Præsentation

Finland Lucky Four 1200 ville have start lørdag den 29. juni kl. 08.00 og blev præsenteret som et fuldt unsupported løb. Navnet hentyder til, at det afvikles som fire sløjfer på ca. 300 km omkring byen Jyväskylä. En i retning af hvert verdenshjørne. Den samlede længde ville være 1.201 km.

Jyväskylä er en mellemstor by i det centrale Finland hvor koncentrationen af søer er størst. Byen ligger ved nordspidsen af Finlands næststørste og længste sø Päijänne. Løbets første sløjfe mod syd gik netop rundt om den sø.

Scandic hotel i centrum af Jyväskylä ville være base under løbet og alle fire sløjfer ville starte og slutte ved hotellet. De som ønskede det kunne tilkøbe overnatning på hotellet i forbindelse med tilmeldingen.

Da løbet køres omkring midsommer, vil der være lyst hele døgnet. Solen vil være væk mellem 1½ til 2 timer.

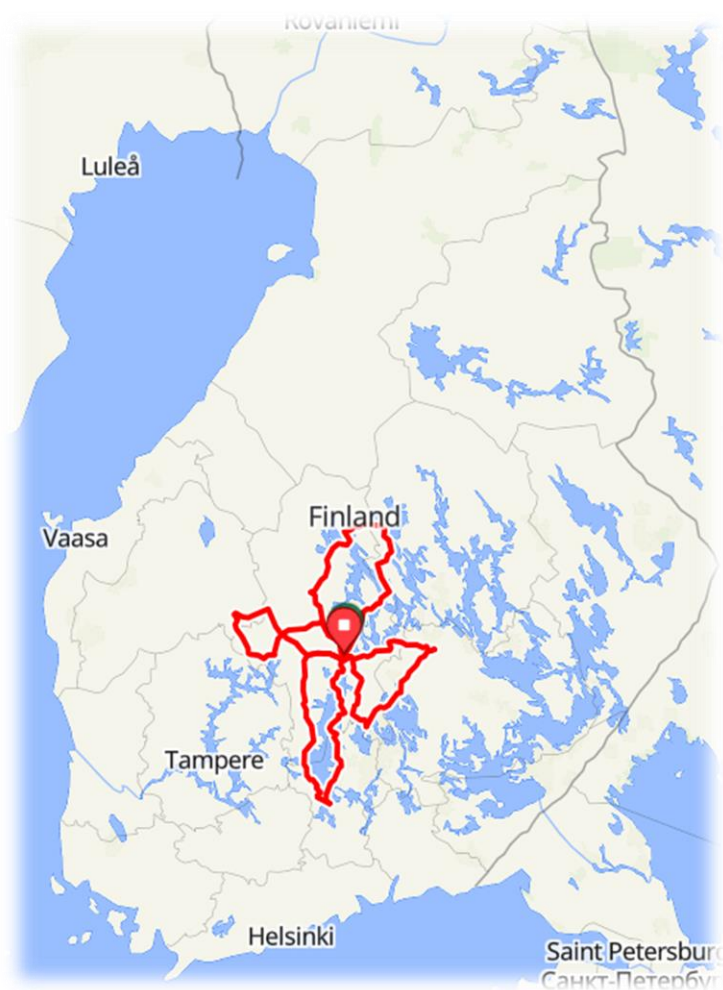
Ruten

Ruten bestod som sagt af 4 sløjfer – en i retning af hvert verdenshjørne. Den sydlige og den nordlige primært omkring nogle af de store søer i området. Den vestlige gennem et fladt område som kaldes ”sletten” mens den østlige sløjfe ville gå gennem et blandet skov- og sølandskab og med klippepartier.

Der vil undervejs være mellem 20 og 30 km grusveje. Det blev beskrevet som fastkørt grus der kan køres på med landevejscykel og 23 mm dæk.

Undervejs skal der passeres 14 kontroller, som vil være på tankstationer eller restauranter. Da der er langt (nogle gange over 100 km.) mellem byer og dermed forplejningsmuligheder i Finland opfordredes man til at planlægge sin forplejning ved passage af kontrollerne.

Ruten ville være relativt flad i et bølgende terræn på mellem 50 moh og 250 moh. Sammenlagt kunne forventes omkring 10.000 hm

Praktisk forberedelse

Jyvaskyla ligger lidt afsides i forhold til den finske infrastruktur men rejsen til og fra Jyvaskyla kunne klares med et direkte fly mellem Billund og Helsinki og videre derfra med tog - en togtur på ca. 3½ time. Eneste

minus ved dette viste sig at være, at ikke alle tog medtager cykler eller større cykelkuffter. Hjemturen blev derfor en smule kompliceret ved at jeg alene fik lov at få min cykelkuffert med toget da jeg skulle nå en flyver og da det var en første morgenafgang med relativt få passagerer. Til gengæld måtte jeg selv bakse rundt med den igennem smalle togdøre og snoede gange på toget.

Jeg planlagde rejsen, så jeg ville være i Jyväskylä om aftenen 2 dage inden løbet og dermed have en dag til at klargøre cyklen samt tage en prøvetur i området. Til gengæld betød tog og flykombinationen at jeg var nødt til at begynde hjemrejsen blot 4 timer efter tidsgrænsen for løbet medmindre jeg ville blive en til to dage ekstra i området. Umiddelbart ikke noget problem da jeg normalt gennemfører med en tidsmargin på mindst 5 – 10 timer. Men omstændighederne gjorde, at det faktisk kom til at få indflydelse på mit løb.....

Finske MYG er berygtede. Specielt om sommeren er der mange af dem omkring våde områder. Vi blev derfor anbefalet at have cykelbriller og et effektivt insektmiddel med på turen.

Fysisk forberedelse

Arbejdsomstændigheder gennem foråret havde ikke gjort den fysiske forberedelse optimal. Tiden havde været knap og jeg havde reelt kun fået kørt det halve antal kilometer (ca. 4.000) i forholdt til tidligere superbrevetter. Det var dog blevet til en fuld SR-serie og så måtte erfaringen fra tidligere bære mig igennem hvis det blev problemer undervejs.

Optakt

Rejsen til Jyväskylä gik planmæssigt og jeg var fremme ved hotellet omkring midnat. Jeg havde undervejs på togstationen i Helsinki mødt en mand med en stor cykelkuffert. Adam fra Irland skulle også til at deltage i FLF 1200. Det skulle senere vise sig at vi kom til at følges gennem det meste af løbet.

Efter en forholdsvis god nats søvn blev cyklen samlet efterfulgt af en prøvetur frem og tilbage på de første 25 km af rutens første sløjfe mod syd. Cyklen fungerede perfekt og det var en smuk tur langs Päijänne søen. En ting var slående og markant anderledes end i Danmark: Cyklister har forkørselsret i kryds og i rundkørsler – markeret ved en særlig stribeafmærkning.

Der var tilmeldt 25 deltagere til løbet. Lidt over halvdelen var fra Finland. Resten kom fra hele verden herunder Australien, Brasilien, USA og Europa.

Aftenen inden start var der fællesspisning på Scandic hotel, med udlevering af brevet kort og de sidste informationer før løbet. Det blev for mig til et hyggeligt gensyn med nogle enkelte bekendte fra mine tidligere løb rundt om i verden, specielt fra løbene i USA samt nogle af de finske randonneurs som havde deltaget i MSR 1200 i Sverige i 2022.

Selve løbet

Dag 1 – Syd – rundt om Finlands næststørste sø Päijänne

Længste etape. Vejrudsigt der ikke holder og en malerisk naturoplevelse dag og aften

342 km => 342 km

Først skyet – regnbyger midt på dagen – sol eftermiddag og aften – klar nat

13 – 28 gr

Vind fra sydvest 8 m/sek.

Start kl. 08.00 - Inde kl. 02.00 => 3 timers søvn

Vi var 25 ryttere klar ved startsnoren foran hotel Scandic. Klokken var 08.00 og det var en overskyet lun morgen med 22 gr. Vejrudsigten lovede varmt med enkelte måske kraftige byger senere.

Det første stykke ville med 160 km være løbets længste etape til næste kontrol ved den sydlige spids af søen Päijänne. Vi blev adviseret om, at eneste forplejningsmulighed undervejs ville være i en mindre by Sysna efter 120 km.

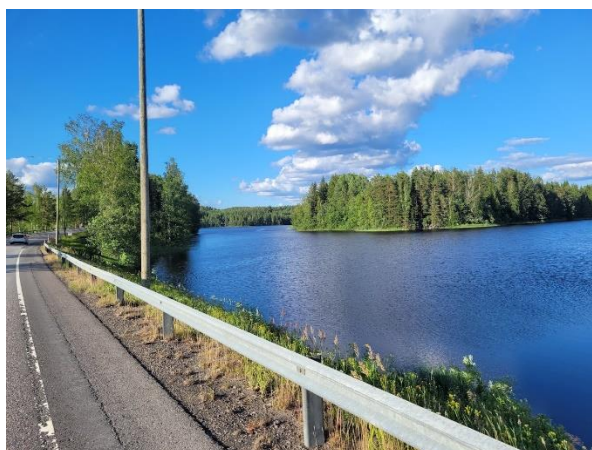
Til gengæld var det en smuk tur langs søen som vi faktisk krydsede 2 gange undervejs via henholdsvis en hængebro og en dæmning

Efter start blev feltet ret hurtigt splittet. En større gruppe forsvandt hurtigt ud i horisonten, resten fordelte sig i små grupper og ved et lyskryds efter 7 km var vi 4 mand tilbage der ventede på grønt, Adam fra Irland (rytteren fra togstationen i Helsinki), Petri fra Finland og Hamid fra USA samt mig selv. Vi fandt efterhånden sammen i et tempo som passede os alle. Jeg er oftest startet i mit eget tempo og har derudfra vurderet hvordan tingen udviklede sig. De andre spurgte om de måtte ligge på hju og vurdere mit tempo. Det passede mig og tilsyneladende også dem fint. Hamid faldt efterhånden fra op ad bakkerne men hentede os når det gik nedad og efterhånden foretrak han at køre i sit eget tempo.

Vi andre fandt ind i et tempo og en rytme der passede os alle tre godt.

Terrænet var lettere kuperet med 1 – 2 km lange bakke på 3 – 4 % stigning langs søen med mange flotte udsigter over søen.

Efter 160 km nåede vi den løbets første kontrol i Vääksy ved et spisested ned til søbredden, hvor det blev til turens første af mange burgere. Vi havde efterhånden fundet ind i et godt samarbejde. Jeg kørte forrest og satte tempoet. Adam, der var vores stille alderspræsident og Petri der som bagerste mand var vores lystige og humørfyldte medlem i gruppen. Derudover kunne han oversætte alle de uforståelige finske skilte for os.

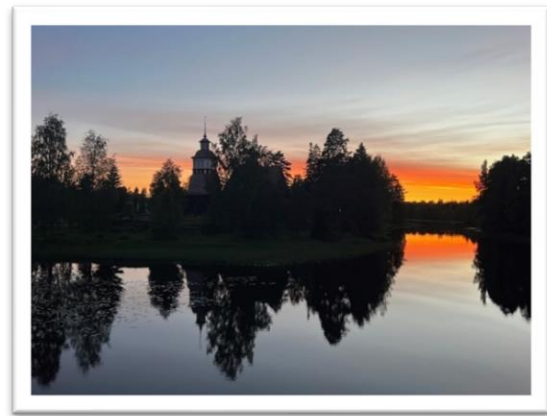
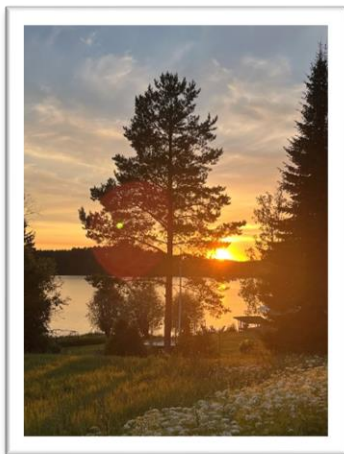

*Vääksy :
Kontrol og tid til en af turens mange burgere*

Efter kontrollen gik turen nordpå mod næste kontrol, en tankstation nær byen Jamsa og derfra videre mod en af hele områdets største turistattraktioner - den gamle kirke i Patäjavesi – en 300 år gammel trækirke der er optaget på UNESCO verdensarvsliste for sin en unikke trækirkearkitektur.

Det blev efterhånden aften og solen gik ned omkring kl. 23.30. Herefter foregik turen tilbage til Jyväskylä i den maleriske og farverige stille aften og nat.

Adam og jeg søgte til vores varme senge på hotellet. Petri ville fortsætte 10 km. af næste dags rute og finde sig et sted at sove i naturen i den lune nat. Vi ville alle forsøge at få 3 timers søvn inden næste etape.

Dag 2 – Vest – Den finske slette

Overraskende udfordrende etape – mentalt, fysisk og vejrmæssigt

271 km => 613 km
Først solskin – dernæst skyet – regn fra kl. 20
13 – 29 gr
Vind: fra vest 6-7 m/sek.
Start kl. 07.00 Inde kl. 22.00 => 5 timers søvn
Terræn: Kuperet med lange lige stigninger på større veje

Adam og jeg startede fra hotellet kl. 07 i retning mod den finske slette og til det der skulle være en relativ flad og let etape. En halv time efter start mødte vi som aftalt Petri, der havde fundet sig et idyllisk og roligt logi ved en søbred.

Turen fulgte først hjemturen fra i går tilbage mod Petäjävesi. Lige før den gamle kirke drejede vi mod byen Multia, der skulle passeres to gange på en rute med 8-tals form.

Trækirken i Multia skulle passeres begge veje på "8-tals ruten"

Hele dagens rute foregik fortrinsvis på større landeveje med lange lige stræk i et let bølgende landskab med konstante 500 til 1.000 m lange 4 – 8 % stigninger, så helt flad var den ikke. Vinden var derimod stærkere i forhold til i går og direkte fra vest. Altså modvind ud og medvind hjem.

Den første halvdel af dagens sløjfe – ”udturen” - blev løbets mentale lavpunkt: Omgivelserne var ikke specielt inspirerende og meget lidt spændende med landeveje indrammet af nåletræer uden variation. Der manglede stadig langt over halvdelen af løbet, modvinden udfordrende, trætheden begyndte at kunne mærkes og der var udsigt til et markant vejrskifte af ukendt karakter i løbet af aftenen.

Her blev det udbytterigt at vi var tre til at bakke hinanden op og trods alt holde humøret højt. Vi nåede rutens vestligste punkt og kontrol i Ahtäri efter 140 km kort før kl. 15.00. Efter en god pause med sandwiches og is begav vi os afsted i medvind tilbage mod Jyväskylä

Undervejs passerede vi et lille udendørs museum med nogle gamle kirkebåde, som tidligere havde været benyttet i forbindelse med kirkehandling omkring søerne i området.

Medvinden og det at vi nærmede os halvdelen af den samlede løbsdistanse gav humøret et væsentlig løft. Samtidig mødte vi undervejs flere af løbets andre deltagere der kørte i mindre grupper. Specielt løbets 3 spanske deltagere kom vi til at se en hel del til de næste dage.

Vejen og landskabet var stadig ikke det mest inspirerende. Solen havde skinnet det meste af dagen, men sidst på eftermiddagen trak skyerne mere til og fra kl. 20 begyndte regnen. Ikke stærk regn men alligevel nok til at vi blev våde inden vi nåede tilbage til hotellet kl. 22.

På grund af regnen besluttede Petri i dag at overnatte i sin varme hotelseng. Vi aftalte at starte morgendagens sløjfe på 316 km mod nord kl. 05.30. i forventning om igen at være tilbage omkring kl. 21 og derved at kunne få en god lang søvn inden den østlige sløjfe på sidste-dagen. Men det blev der lavet godt og grundigt om på.....

En stor del af dagen gik ad landeveje indrammet af nåletræer uden de store udsigter

medmindre der da skulle dukke en elg op

men det gjorde der ikke.....

Dag 3 – Nord – ”gennem sø og land ”

En uforglemmelig dag og etape

316 km => 929 km
Massiv regn fra start til slut
10 – 19 gr.
Svag vind fra skiftende retninger
Start kl. 06.00 Inde kl. 01.30 => 3 timers søvn
Terræn: Enkelte stejle stigninger. Ca. 20 km grusveje.

Efter 5 timers søvn var vi som aftalt klar foran hotellet kl. 05.30. Regnen der var startet aftenen før, var kun blevet mere intens i løbet af natten. Stort set som at stå under en bruser. Temperaturen var faldet med 15 – 20 gr. til 13 gr. i det hurtige vejrskifte.

Om det var årsagen til at vi fik taget hul på etappen bagfra, eller om det var almindelig uopmærksomhed skal være usagt. Men efter at gps'erne havde protesteret ved hvert sving de første 2,5 km blev vi enige om at der var noget galt. Vi søgte derfor tilbage til hotellet for at starte forfra. Der stod vores ”3 spanske venner” klar til at starte kl. 06. og sammen fik vi alle 6 begyndt i den rigtige retning. Vi skiltes dog hurtigt da de skulle

have ekstra overtrækstøj på i det køligere vejr. Vi kom dog til at mødes igen adskillige gange undervejs i det, der skulle blive en af de cykeldage, der sent går i glemmebogen.

Så blev regntøjet fundet frem til en uforglemmelig dag

Dagen igennem varierede nedbøren mellem silende regn og massiv regn uden ophør. Enkelte gange i løbet af eftermiddagen blev det endog skybrudsagtigt intens regn. Det gav en ufattelig mængde vand overalt. Asfaltunderlaget blev mange steder usynligt under flere centimeter vand og sammenlagt 20 – 30 km grus stykker blev spejlglatte samt præget af dybe furer, så der skulle køres med stor forsigtighed.

Mentalt følte vi alle tre et overraskende godt overskud. Indstillet på at vejret var som det var og det kunne vi ikke gøre noget ved, vi var nu noget længere end halvvejs i løbet, vi havde alle tre et relativt godt fysisk overskud og området var omkring Petri's hjemegn så han kendte et par gode oaser, som vi brugte som delmål på dagen.

Første fikspunkt blev derfor et større tankstationsanlæg i Viittasaari efter 130 km. hvor der var en veludstyret buffet- og burgerrestaurant. Inden vi nåede dertil, skulle vi dog passere løbets første og længste grusvejsstykke. Det var på forhånd annonceret at der sammenlagt ville være mellem 20 og 30 km grusvej i hele løbet, heraf mere end $\frac{3}{4}$ på denne nordlige sløjfe. Det ville være fastkørt grus, som uden problemer skulle kunne passeres med 23 – 25 mm dæk. Men det måtte altså være i tørvejr.....

I det våde føre blev det fastkørte grus som en fedtet spejlglat sæbe. På stigningerne gnavede vandet dybe furer og huller som ikke altid var synlige under vandet. Samtidig blev ryttere og cykler mudret godt til og specielt skivebremsene havde svært ved at fungere ordentligt.

Vand på asfalt, vand på grus, vand overalt

Mudder på cykler og ryttere

Så udover et øjeblikks tørvejr og et solidt måltid i Viittasaari fik cyklerne en god omgang vask så de kom til at fungere nogenlunde igen – indtil næste grusvejsstykke få kilometer senere.....

Området var egentlig ganske naturskønt med en del sø udsigter samt et enkelt fossende vandfald i Kuusa. Vejret betød dog at det slet ikke blev den nydelse som det egentlig fortjente. Kontrollen i Konnevesi efter 255 km blev næste forplejnings punkt. Klokken var nu blevet 21.30 – altså en halv time efter at vi havde forventet at være tilbage ved hotellet. Vejret, terrænet og omstændighederne havde haft stor betydning for dagen. Et hurtigt aftensmåltid og videre. Få km udenfor Konnevesi kom dagens sidste og absolut værste grusvejsstykke med nogle meget stejle stigninger og nedkørsler hvor GPS'erne viste 20+ %. Ved en af stigningerne gik det galt for Adam. Måtte klikke ud af pedalen og sætte foden ned men fik i det samme et vrid i knæet. Ikke noget voldsomt i nuet, men det blev det dagen efter.

Kuusankoski vandfaldene mellem søerne Vatianjärvi og Saraavesi – passeredes efter 286 km

Dagens sidste 60 km tilbage til Jyvaskyla var derefter begivenhedsløse og kørt i adstadigt tempo i den fortsatte silende regn, som dog til sidst begyndte at aftage en smule. Vi nåede hotellet omkring kl. 01.30 og kunne komme i et herligt varmt bad ca. 19,5 timer efter start.

Kun de mest modige havde brugt mindre end 19 - 20 timer på en 316 km sløjfe på dagen, hvilket vist meget godt beskriver besværlighederne undervejs.

Jeg skulle jo nå et tog kl. 06 morgenen efter løbet og ville være presset på tid, hvis vi kom sent i mål, da der jo skulle pakkes bagage og cykel mm. Vi satsede derfor (endnu engang) på at være i mål omkring kl. 21 altså efter 85 timer

Efter en hurtig 3 – 0 afstemning blev det afgjort, at nattesøvnen måtte blive kort, hvorfor vi aftalte at starte igen kl. 06.

Dag 4 – Øst – Søjlandet

Højpunkter: landskabsmæssigt, mentalt og i løbet.

272 km => 1.201 km Sol med enkelte skyer midt på dagen 14 gr => 25 gr => 20 gr Svag vind fra sydvest 3-4 m/sek. 06.00 - 21.35 Terræn: Let kuperet med enkelte stejle stigninger
--

For mig blev det blot til 2½ times tung søvn, men det var alligevel tid nok til, at vejret var totalt forandret da jeg stod op.

Regnen var ophørt, skyerne var væk, solen stået op (hvilket den gør omkring 01.30 på disse kanter) og vinden havde lagt sig. Igen et hurtigt, vildt og kontrastfuldt vejrskifte.

Vi havde bestilt en morgenmadspakke på hotellet, da vi jo ville være cyklet afsted inden hotellets morgenmadsservering. Pakken viste sig dog at være en beskeden bolle med ost samt en brikjuice, men det lagde dog bunden. Igen havde Petri en plan klar. Vi ville passere et større tankstationsanlæg efter 15 – 20 km, hvor depoterne kunne fyldes og det blev de.....

Første kontrol var Pieksamäki efter ca. 100 km. Uden at være decideret bakket var stykket dog ganske kuperet. Konstante stigninger og nedkørsler af ½ til 1 km længde og procenter mellem 2 og 8. Adams vrid i knæet i går var begyndt at kunne mærkes, specielt når det gik opad. Han prøvede at skåne det så meget som muligt, men det blev gradvist værre. Vi andre forsøgte at opmuntre ham og hjælpe så meget som muligt. Vi havde umiddelbart god tid til at komme i mål som planlagt midt på aftenen. Vores plan hed 6 timer pr 100 km inklusive pauser. Den holdt fint og med den svage vind i ryggen kom vi faktisk til kontrollen kl. 11.30. Derfor vi gav os god tid til en burgermenu. Også for god tid viste det sig da vi skulle i gang igen.

Adams knæ var blevet koldt og smerterne forværret. Vi kom samtidig ind i et område med klipper hvor bakkerne blev både længere og stejlere. Adams besværligheder medførte, at specielt stigningerne kom til at tage længere tid og vi brugte 3½ time om de 50 km til næste kontrol i Kangasnievi. Tiden kunne godt begynde at skrige i forhold til at være i mål før midnat, hvilket ville være det seneste ønskværdige for mig i forholdt til rejseplanen.

Vi holdt pause ved et ishus i Kangasnievi. Adam var sikker på at han nok skulle nå de sidste 110 km indenfor 10 timer og dermed være i mål inden tidsfristen klokken 02. Han foreslog derfor, at Petri og jeg skulle fortsætte i vores eget tempo. Efter lidt snakken frem og tilbage besluttede Petri at støtte Adam frem til mål med mindre at tidsfristen kom i spil. Jeg ville benytte mit overskud til at komme i mål så tidligt som muligt.

Jeg ”stak derfor af” fra mine følgesvende gennem 3½ dag. Ruten havde hele dagen været ganske smuk gennem typisk finske landskaber, langs søer og mellem klipper med mange gode udsigter. Det hele kunne tilmed nydes i det genopståede flotte sommervejr.

Jeg følte mig frisk med et ganske fint fysisk overskud. Dette samt bevidstheden om at jeg havde ”god tid i banken” betød at det sidste stykke mod mål blev en mental optur.

85½ time efter at jeg startede turen gennem den lukkede cykelbro over stationen og jernbanen i Jyväskylä, kørte jeg nu den modsatte vej mod målet på hotellet. Der blev jeg modtaget af flere ryttere som var kommet i mål, fik løbets afsluttende stempel på brevet-kortet samt muligheden for at få en burger i restauranten efter et hurtigt bad.

Løbets sidste burger og en snak med en finisher fra Brasilien

Det gav 8½ time til at pakke cykel, pakke værelset ned, tage en lille lur og komme frem til stationen.

Adam og Petri kom i mål et par timer efter mig og nåede dermed i mål indenfor tidsfristen med en god margen. Petri havde trukket Adam det meste af vejen. Adam havde til gengæld sørget for at holde sig igang uden pauser og dermed knæet varm hele vejen. Det havde hjulpet til at holde smerterne i knæet på et tåleligt niveau.

Erfaringer, lidt data og afslutning:

Det at køre brevet i Finland:

- De større VEJE er generelt i rigtig god stand, de mindre veje bærer præg af hårde vintre hvorfor en stor del ikke er asfalterede. Der er relativt mange cykelveje/cykelstier i byer og også på landet og alle vi kørte på er asfalterede.
- TRAFIKKEN er generelt moderat og særdeles hensynsfuld overfor cyklister. Lastbilerne er generelt store med lange anhængere. Det skal man lige vænne sig til
- MYG: Et stort emne inden løbet. Det var intet problem overhovedet (formodentlig på grund af vejrforholdene under løbet). Medbragte myggebalsam under samtlige 1.201 km uden at bruge det en eneste gang. Mødte stort set ikke en eneste myggesværme.
- SPROGET: Finsk er et uforståeligt sprog for andre end finner, der dog er venligt og hjælpsomme samt gode til engelsk. Tilmed havde vi vores egen private tolk – Petri.
- SØER: Der er søer overalt – bortset fra Sletten mod vest.
- Forventningen om et ret ensformigt LANDSKAB med lange, lige og øde veje pakket ind i træer holdt slet ikke stik. Søer vandløb og elve samt ikke så få bebyggelser mellem byerne bød på mange flotte scenerier. Fik således taget mere end 200 billeder undervejs.....
- De små idylliske BUSSKURE, som findes overalt, er perfekte til skygge, ly og læ.

- RUTEN bød ikke på store udfordringer – kun i forbindelse med det ekstreme vejr. Grusvejene og en enkelt kort stigning på 20% var de vanskeligste passager.
- Vi var 25 startende. En opgav undervejs og en kom vist i mål udenfor tidsgrænsen.

Personligt:

- Følgeskabet med Adam og Petri fungerede perfekt gennem hele løbet. Vi havde faktisk alle 3 været vant til at køre størstedelen som solo i tidligere tilsvarende brevetter. Men vores personlige køre-stil og kemi samt ønsker og behov undervejs viste sig at være meget ens og vi var efterfølgende enige om at det på forskellig vis havde løftet os gennem løbet og samtidig gjort det en herlig social oplevelse. Blot ærgerligt at vi blev nødt til at splitte op til allersidst.
- Rejseplanen med hjemrejse kort tid efter tidsgrænsen kom til at stresser mig lidt på sidste-dagen. Den planlægning vil jeg forsøge at undgå i fremtiden.
- Firkløver-ruten med en fast base gør selve løbet enkelt. Man skal kun planlægge en dag ad gangen og kan begrænse bagagen i forhold til andre løb uden samme muligheder. Derudover blev det en herlig tørremulighed efter et vejr som vi oplevede det på tredjedagen.
- Løbet var særdeles organiseret og velplanlagt af at være et nyt og totalt unsupported løb. Kan godt anbefales hvis det bliver arrangeret en anden gang.
- Personligt har jeg nu været der, ser frem mod nye oplevelser og har i første omgang blikket rettet mod London-Edinburgh-London, hvor jeg er tildelt et startnummer i 2025.

Christian Rasmussen

Tak til Sampsa Puikkonen, Antti Hämäläinen og Shab Memarbashi for at have taget enkelte fotos undervejs.